

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Шумен, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Емилиян К. Ангелов

при участието на секретаря В. Ст. С.
като разгледа докладваното от Емилиян К. Ангелов Административно наказателно дело № 20233630202776 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Обжалвано е Наказателно постановление №75/29.11.2023г. на Директора на РИОСВ, гр.Шумен, с което на основание чл.83 от ЗАНН и чл.166 т.3, вр.чл.165 ал.2 вр. с чл.155 ал.2 от ЗООС на “Карко Логистик“ ЕООД, гр.София е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева. Жалбоподателят в жалбата моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано, постановено при нарушение на процесуалния и материалния закон, като оспорва приетата от наказващия орган фактическа обстановка.

За датата на съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован не изпраща процесуален представител.

Административно-наказващият орган, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като моли съда да потвърди наказателното постановление излагайки доводите си за това, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима. Съдът като провери законосъобразността на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери за установено следното : Във връзка с постъпил в РИОСВ – Шумен сигнал, относно нерегламентирани дейности с излезли от употреба МПС, на 22.06.2023г. експерти от РИОСВ – Шумен извършили извънредна проверка в имот №83510.669.497, находящ се в гр.Шумен, ул. „Индустиална“ №72, стопанисван от жалбоподателя “Карко Логистик“ ЕООД. Преди да пристъпят към извършване на проверката, служителите на РИОСВ провели телефонен разговор с лице, чийто телефонен номер бил посочен за контакт с дружеството на поставена в обекта информационна табела. Самата проверка била извършена в присъствието на В.М. –шофьор в дружеството. При извършения оглед на имота проверяващите установили наличие на 26 броя ИУМПС и 21 броя акумулатори. Установеното при проверката било отразено в Констативен протокол №ЗВ - 49/22.06.2023г. Със същият протокол на дружеството са били дадени две предписания, едно от които, съставляващо т.2 - „Да се преустанови приемането на отпадъци от ИУМПС и НУБА на площадка в имот №83510.669.497 по КК на гр.Шумен“, като е определен постоянен срок за изпълнение и отговорник за изпълнение на предписанието – управителя на дружеството.

Констативният протокол е съставен в присъствието на В.М. и е подписан от него. На 28.07.2023г., експертът дал предписанието/свид.З. В./, заедно с със свид.П. отново извършили извънредна проверка на посочения по горе имот, стопанисван от жалбоподателя "Карко Логистик" ЕООД, гр.София, във връзка с даденото предписание, но тъй като този път им бил отказан достъп, бил извършен оглед през оградата на позомления имот. По този начин експертите установили, че в този имот отново се съхраняват излезли от употреба моторни превозни средства, като този път били установени седем броя автомобили, като само един от автомобилите, а именно „Мазда RX8“ – сив излязъл от употреба е описан и в констативен протокол №3В - 49/22.06.2023г. Било констатирано и наличие на части от ИУМПС, като двигатели, предни и задни брони и остатъци от натрошени стъкла. Установеното при последващата проверката било отразено в Констативен протокол №3В – 57/28.07.2023г., който е връчен на дружеството на 03.08.2023г. За неизпълнение на даденото с Констативен протокол №3В - 49/22.06.2023г. предписание „Да се преустанови приемането на отпадъци от ИУМПС и НУБА на площадка в имот №83510.669.497 по КК на гр.Шумен на 09.08.2023г. св.З. В. съставил срещу дружеството АУАН № 3В - 13 за нарушение на чл.166 т.3, във вр. с чл.155 ал.2 от ЗООС, в отсъствие на представител на дружеството, тъй като такъв не се явил за съставяне на акта, след изпратената покана за явяване на 07.08.2023г., която била получена на 17.07.2023г. Същият е връчен на управителя на 19.09.2023г. При връчването му не са отразени обяснения или възражения. Дружеството се е възползвало правото си да депозира писмени възражения в законоустановения срок. Изложени са доводи, че не са налице основания, които да пораздат или вменяват задължения на дружеството за изпълнение на даденото предписание. Имотът бил частен и в него не се извършвали дейности с отпадъци. Въз основа на съставения акт и съобразявайки материалите в административно[1]наказателната преписка, наказващият орган е издал обжалваното НП като възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН. На основание чл.166 т.3, във вр. с чл.155 ал.2 от ЗООС на "Карго Логистик" ЕООД гр.София е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева. Така установената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Подкрепя се от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели - З. П. В. и П.Д. П., както и приетите и приложени по делото писмени доказателства. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като лично са извършили проверката и пресъздават това, което са възприели непосредствено като показанията им са логични и безпротиворечиви, като липсва индиция за тяхната заинтересованост.

При така установената фактическа обстановка, съдът констатира от правна страна следното: В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Възражението, че към датата на проверката служителите на РИОСВ не са имали правомощия за осъществяват контрол са неоснователни. Приложената по делото заповед №169 е издадена на 07.06.2023г., а извънредната проверка е извършена на 22.06.2023г. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на чл.42 от ЗАНН реквизити. Същият е предявен и връчен на жалбоподателя. В НП също се съдържат всички минимално изискуеми по силата на чл.57 от ЗАНН реквизити. В АУАН словесно и цифрово е описано нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, т. е. налице е описание на фактическа обстановка. Посочени са дата и място на извършване на проверката, при която са дадени предписания, съдържанието на предписанията, кога и по какъв начин е констатирано неизпълнението им. По идентичен начин описанието на нарушението е привнесено в НП. Според съда всички индивидуализиращи признаци на нарушението са вписани в АУАН и НП - дата, място и описание на самото нарушение. Това, че в АУАН са посочени няколко дати, не съставлява нарушение, тъй като всяка от тях има конкретно значение за случая. Хронологически, по дати, са описани събитията развили се във връзка с процесния случай. Правото на нарушителя да узнае за какво нарушение му е съставен акта и

да отстоява своята теза срещу това твърдение, не е нарушено. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Обстоятелството, че при извършената проверка са били съставени четири отделни АУАН, а процесното НП е издадено въз основа на един от съставените актове, не съставлява нито съществено процесуално нарушение, нито нарушение на правото на защита на санкционираното лице. Дали в един АУАН ще бъдат описани 4 нарушения, или за всяко ще бъде съставен отделен АУАН е едно и също. Разликата е само в броя на съставените актове, съответно на издадените НП, но не и в броя на вменените нарушения, съответно наложените наказания. За всяко административно нарушение се налага отделна административнонаказателна санкция. В този смисъл разпоредбата на чл.18 от ЗАНН е императивна и не допуска възможност за отклонения от правилото – когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, като по същество, тази законова норма представлява и забрана за кумулиране на административни наказания. Разпоредбата на чл.40 от ЗАНН урежда процедурата по съставянето на акта за установяване на административно нарушение и съгласно ал.1 от нея, акта се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключенията от това правило, даващи възможност за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя са изчерпателно, точно и недвусмислено посочени в разпоредбата на чл.40 ал.2 от ЗАНН, а именно когато нарушителят е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставянето на акта. В процесният случай акта е съставен в отсъствие на нарушителя, тъй като са били налице предпоставките за това. Административно – наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл.166 т.3 във вр. с чл.155 ал.2 от ЗООС. Разпоредбата на чл. 155 ал. 2 от ЗООС вменява задължение на длъжностните лица от контролните органи, да дават задължителни предписания с посочване на срокове и отговорници за изпълнението им. С тях се създават задължения за адресата и се предписва конкретно поведение. Административнонаказателна отговорност по чл.166 т.3 от ЗООС изисква наличие на неизпълнение на даденото предписание. Неизпълнение на задължително предписание представлява формално нарушение, за което отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна. Фактическият състав включва установяване на факта на неизпълнение на предписанието. Законосъобразността на дадено предписание не може да бъде предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство, тъй като самите предписания, като индивидуален административен акт, подлежат на самостоятелно обжалване по реда на АПК. В това производство по установяване на вмененото нарушение, съдът преценява доколко е установен фактът на неизпълнение и не може да подлага на преценка съответствието на предписанието. От своя страна адресатът на тези задължителни предписания не може да предявява възражения в производството по ЗАНН, като се позовава на незаконосъобразност на предписанията, а следва да търси защита срещу тях по друг процесуален ред и в друго производство – това по АПК, в хода на което да се преценят редица обстоятелства, включително и дали са били налице материалноправните предпоставки за издаването им. В депозираните от дружеството възражения срещу АУАН, както и в жалбата срещу НП, основният довод, който се излага е, че имота е частен и в него не се извършвали дейности с отпадъци, поради което не било в компетенциите на служителите на РИОСВ – Шумен да извършват проверки. Този довод е съотносим относно законосъобразността на даденото предписание, а не неизпълнението на същото. Неизпълнение на дадени задължителни предписания, които не са обжалвани, като влезли в законна сила, е следвало да бъдат изпълнени в посочения в тях срок. Неоспорването им по реда на АПК означава, че дружеството е било съгласно с тях, възприело е тяхното съдържание и е било наясно какво следва да изпълни за да избегне отговорността по чл.166 т.3 от ЗООС. Изложеният довод, че от доказателствата по делото не можело да се направи извод, че именно дружеството – жалбоподател стопанисвало имота, находящ се в гр.Шумен, ул. „Индустиална“ №72, който имот е бил обект на проверка, съдът намира за неоснователен. В хода на административното производство дружеството не е оспорило този факт. В изготвените констативни протоколи имота обект на проверка е бил индивидуализиран по кадастрален номер и административен адрес, поради което дружеството е било наясно за кой имот става въпрос. По делото безспорно се установява, че със съставения Констативен протокол №3В - 49/22.06.2023г. на

дружеството са били дадени две предписания, едно от които, съставляващо т.2 - „Да се преустанови приемането на отпадъци от ИУМПС и НУБА на площадка в имот №83510.669.497 по КК на гр.Шумен“, със срок постоянен, като от събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установява, че то не е изпълнено, с оглед констатациите направени от проверяващите в последващата проверка, при която са установили нови шест броя ИУМПС в стопанисвания от наказаното дружество имот, поради което и съдът приема, че е осъществен състава на нарушение на чл.166 т.3, във вр. с чл.155 ал.2 от ЗООС. Предвидената в чл.83 от ЗАНН имуществена отговорност на ЮЛ е обективна, безвиновна. Наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. Правилно е определена санкционната разпоредба. Наложена санкция е размер към минимално предвидения такъв. Въз основа на тези констатации, съдът намира че жалбата е неоснователна. В процеса не се доказаха факти и обстоятелства, които биха обосנוвали становището на съда за различни констатации от тези отразени в акта, а оттам и за различни правни изводи от тези на административно наказващия орган.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е обосновано, правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Административнонаказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото в открито съдебно заседание е осъществено процесуално представителство от Н.Г се явява основателно и на основание чл.63д ал.3 от ЗАНН следва на РИОСВ - Шумен да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет. В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева в производствата по ЗАНН. В настоящия случай процесуалният представител на АНО – е осъществил процесуално представителство в едно открито съдебно заседание, от друга страна делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което съдът намира за справедливо да бъде определено и присъдено възнаграждение в минимално предвидения размер, а именно 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление №75/29.11.2023г. на Директора на РИОСВ, гр.Шумен,

ОСЪЖДА “Карко Логистик“ ЕООД с ЕИК 205508595, гр.София да заплати на РИОСВ - Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____